

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

1666 *CORRECCIÓ d'errades al Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.* («BOE» 28, de 2-2-2005.)

Havent observat errades en el Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 267, de 5 de novembre de 2004, i en el suplement en català número 22, de 16 de novembre de 2004, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 3233, segona columna, a l'article 11, el tercer paràgraf s'ha de numerar com a apartat «3».

A la pàgina 3238, primera columna, a l'article 22.5, segon paràgraf, on diu: «...Llei 24/1998, de 28 de juliol, del mercat de valors.», ha de dir: «...Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.».

A la pàgina 3243, segona columna, a l'article 34, l'apartat «a)» s'ha de numerar com a apartat «1».

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

1716 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República d'Estònia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet a Tallinn el 3 de setembre de 2003.* («BOE» 29, de 3-2-2005.)

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA D'ESTÒNIA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la República d'Estònia, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han acordat:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Persones compreses.*

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

a) A Espanya:

- (i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- (ii) l'impost sobre la renda de societats;
- (iii) l'impost sobre la renda de no residents;
- (iv) l'impost sobre el patrimoni, i

(v) els impostos locals sobre la renda i sobre el patrimoni;

(denominats d'ara endavant «impost espanyol»).

b) A Estònia: L'impost sobre la renda (tulumaks); (denominat d'ara endavant «impost estonià»).

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin amb posterioritat a la signatura d'aquest Conveni i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions importants que s'hagin introduït en les seves legislacions fiscals respectives.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) el terme «Espanya» significa el Regne d'Espanya i, utilitzat en sentit geogràfic, comprèn la seva terra ferma, les seves aigües interiors i el seu mar territorial, així com les àrees marítimes exteriors al seu mar territorial sobre les quals, en virtut del dret internacional, Espanya exerceixi o pugui exercir drets de sobirania o jurisdicció;

b) el terme «Estònia» significa la República d'Estònia i, utilitzat en sentit geogràfic, comprèn la seva terra ferma, les seves aigües interiors i el seu mar territorial, així com les àrees marítimes exteriors al seu mar territorial sobre les quals, en virtut del dret internacional, Estònia exerceixi o pugui exercir drets de sobirania o jurisdicció;

c) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Espanya o Estònia, segons el context;

d) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

f) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

g) l'expressió «trànsit internacional» significa qualsevol transport efectuat per un vaixell o aeronau explotat per una empresa d'un Estat contractant, excepte quan el vaixell o l'aeronau s'explotin únicament entre punts situats en l'altre Estat contractant;

h) l'expressió «autoritat competent» significa:

(i) a Espanya, el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

(ii) a Estònia, el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

i) el terme «nacional» significa:

(i) una persona física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

(ii) una persona jurídica, societat de persones («partnership») o associació constituïda d'acord amb la legislació vigent en un Estat contractant.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme o expressió no definida en el Conveni, llevat que del seu context s'inferixi una interpretació diferent, té el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. *Resident.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa qualsevol persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, estigui subjecta a imposició en aquest Estat per raó del seu domicili, residència, seu de direcció, lloc de constitució o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i també comprèn aquest Estat, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals. Aquesta expressió no inclou, no obstant això, les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades a l'Estat esmentat, o pel patrimoni situat en el mateix Estat.

2. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona física sigui resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) aquesta persona es considera resident únicament de l'Estat on té un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició en els dos estats, es considera resident únicament de l'Estat amb el qual mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat en què la persona esmentada té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident únicament de l'Estat on viu habitualment;

c) si viu habitualment en els dos estats, o no ho fa en cap d'aquests, es considera resident únicament de l'Estat del qual sigui nacional;

d) si és nacional dels dos estats, o no ho és de cap d'aquests, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, les autoritats competents dels estats contractants han de fer tot el possible per resoldre el cas mitjançant un procediment amistós, tenint en compte el lloc on radica la seu de direcció efectiva, el lloc de constitució i qualssevol altres factors econòmics i materials pertinents. En cas que no s'arribi a un acord, als efectes d'aquest Conveni, aquesta persona no té dret a acollir-se als beneficis que s'hi preveuen.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitza tota o part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

a) les seus de direcció;

b) les sucursals;

c) les oficines;

d) les fàbriques;

e) els tallers, i

f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

3. Una obra o un projecte de construcció, instal·lació o muntatge o les activitats de supervisió relacionades amb aquesta només constitueixen establiment permanent quan aquesta obra, projecte o activitat tinguin una durada superior a nou mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) la utilització d'instal·lacions amb l'únic fi d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;

b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les;

c) El manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi que siguin transformades per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en els subapartats a) a e), amb la condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual és aplicable l'apartat 6, actuï per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un Estat contractant poders que la facultin per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte de les activitats que l'esmentada persona realitzi per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les esmentades a l'apartat 4 i que, si haguessin estat realitzades per mitjà d'un lloc fix de negocis, no haurien determinat la consideració de l'esmentat lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel mer fet que realitzi les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlat per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que faci activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'una altra manera), no converteix per si mateix qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Imposició de les rendes**Article 6. Rendes immobiliàries.**

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. Aquesta expressió comprèn, en tot cas, els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns immobles, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació, o la concessió de l'explotació, de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals. Els vaixells i les aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Quan la propietat d'accions o altres drets atribueixi directament o indirectament al propietari de les esmentades accions o drets el dret al gaudi dels béns immobles que posseeixi la societat, les rendes derivades de la utilització directa, arrendament o ús en qualsevol altra forma de tal dret de gaudi es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què els béns immobles estiguin situats.

5. Les disposicions dels apartats 1, 3 i 4 s'apliquen igualment a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa i dels béns immobles utilitzats per a la prestació de serveis personals independents.

Article 7. Beneficis empresarials.

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, a menys que l'empresa dugui a terme la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en el dit Estat. Si l'empresa du a terme la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant dugui a terme la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest, en cada Estat contractant s'han d'atribuir a l'establiment permanent esmentat els beneficis que aquest hauria pogut obtenir si fos una empresa diferent i separada que realitzés les mateixes o similars activitats, en condicions iguals o similars, i tractés amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per tal de determinar el benefici de l'establiment permanent en un Estat contractant, es permet deduir les despeses (diferents de les que no serien deduïbles si l'establiment permanent fos una empresa independent d'aquest Estat contractant) fetes per als fins de l'establiment permanent, incloent-hi les despeses de direcció i generals d'administració per als mateixos fins, tant si s'efectuen a l'Estat contractant en què es troba l'establiment permanent com en una altra part.

4. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra de béns o mercaderies per aquest establiment permanent per a l'empresa.

5. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent s'han de determinar cada any pel mateix mètode, llevat que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

6. Quan els beneficis compreguin rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquests articles no han de quedar afectades per les del present article.

Article 8. Transport marítim i aeri.

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant procedents de l'explotació de vaixells o aeronaus en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

2. Les disposicions de l'apartat 1 també s'apliquen als beneficis de la participació en un consorci («pool»), en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

Article 9. Empreses associades.

1. Quan:

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i en un cas i en l'altre les dues empreses estiguin, en les seves relacions comercials o financeres, unides per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que haurien estat obtinguts per una de les empreses si no existissin les esmentades condicions, i que de fet no s'han produït a causa d'aquestes, poden incloure's en els beneficis d'aquesta empresa i sotmetre's a imposició en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i sotmeti, en conseqüència, a imposició– els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat, i els beneficis així inclosos són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haurien convingut entre empreses independents, aquest altre Estat ha de practicar l'ajust que escaigui a la quantia de l'impost que ha gravat aquests beneficis. Per determinar aquest ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas que sigui necessari.

Article 10. Dividends.

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests dividends també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigit no pot excedir el:

a) 5 per 100 de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat (diferent d'una societat de persones) que posseeixi directament almenys el 25 per 100 del capital de la societat que paga els dividends;

b) 15 per 100 de l'import brut dels dividendes en tots els altres casos.

Aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividendes.

3. El terme «dividendes» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els de crèdit, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que realitza la distribució sigui resident.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividendes, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividendes, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent situat allà, o presta en aquest altre Estat uns serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada allà, i la participació que genera els dividendes està vinculada efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividendes pagats per la societat, excepte en la mesura que aquests dividendes es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividendes estigui vinculada efectivament a un establiment permanent o a una base fixa situats en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividendes pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests interessos també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixen i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot excedir el 10 per 100 de l'import brut dels interessos.

3. No obstant les disposicions de l'apartat 2:

a) els interessos procedents d'un Estat contractant obtinguts per l'altre Estat contractant, dels quals és el seu beneficiari efectiu, incloses les seves subdivisions polítiques i entitats locals, el Banc Central o qualsevol institució financera totalment controlada per aquest altre Estat, o els interessos pagats per raó d'un préstec garantit per aquest altre Estat, subdivisió, entitat o institució pública, actuant en el marc de la promoció de l'exportació al qual s'hagi arribat per acord mutu de les autoritats competents dels estats contractants, està exempt de tributació a l'Estat esmentat en primer lloc;

b) els interessos procedents d'un Estat contractant estan exempts de tributació en aquest Estat si el beneficiari efectiu d'aquests és una empresa de l'altre Estat contractant, i l'interès es paga per raó d'un deute sorgit com a conseqüència de la venda a crèdit per una empresa d'aquest altre Estat de qualsevol mercaderia o equip industrial, comercial o científic a una empresa de l'Estat esmentat en primer lloc, excepte quan la venda es realitzi, o el deute es contregui, entre persones vinculades.

4. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor o sense i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i lots units a aquests títols, així com qualssevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim que els rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal de l'altre Estat del qual procedeixen les rendes. No obstant això, el terme «interessos» no inclou les rendes considerades com a dividendes en virtut del que disposa l'article 10. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos als efectes del present article.

5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

6. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'hagi contret el deute que dona origen al pagament dels interessos i que suportin la càrrega d'aquests, els interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on estiguin situats l'establiment permanent o la base fixa.

7. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels interessos, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos tenint en compte el crèdit pel qual es paguin, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 12. *Cànon.*

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests cànon també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixen i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànon és un resident de l'altre Estat contractant l'impost així exigint no pot excedir el:

a) 5 per 100 de l'import brut dels cànon pagats per l'ús d'equips industrials, comercials o científics;

b) 10 per 100 de l'import brut dels cànon en tots els altres casos.

3. El terme «cànon» fet servir en aquest article significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i les pel·lícules o cintes o qualsevol altre mètode de reproducció de la imatge o el so per a la seva emissió per ràdio o televisió, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, o per l'ús o la concessió d'ús d'equips industrials, comercials o científics, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànon, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànon, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànon està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquests casos s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Els cànon es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels cànon, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un dels estats contractants un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'hagi contret l'obligació de pagament dels cànon i que suportin la càrrega d'aquests, els esmentats cànon es consideren procedents de l'Estat on estiguin situats l'establiment permanent o la base fixa.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànon, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, el dret o la informació dels quals es paguen, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 13. *Guany de capital.*

1. Els guany que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com els defineix l'article 6, situats en l'altre Estat contractant, o de l'alienació d'accions d'una societat l'actiu de la qual consisteix principalment en els esmentats béns, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guany derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant, o de béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un Estat contractant posseeixi en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, compresos els guany derivats de l'alienació de l'esmentat establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa) o de l'esmentada base fixa, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. Els guany obtinguts per una empresa d'un Estat contractant que exploti vaixells o aeronaus en trànsit internacional, de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional, o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

4. Els guany derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2 i 3 només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

Article 14. *Serveis personals independents.*

1. Les rendes obtingudes per una persona física que sigui resident d'un Estat contractant de la prestació de serveis professionals o altres activitats de caràcter independent només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, a menys que aquesta persona disposi de manera habitual d'una base fixa en l'altre Estat contractant per dur a terme les seves activitats. Si disposa de l'esmentada base fixa, les rendes es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a l'esmentada base fixa. A aquests efectes, quan una

persona física resident d'un Estat contractant estigui en l'altre Estat contractant durant un període o períodes la durada dels quals excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'any fiscal considerat, s'entén que disposa de manera habitual d'una base fixa en aquest altre Estat i les rendes obtingudes de les activitats abans esmentades en aquest altre Estat s'atribueixen a l'esmentada base fixa.

2. L'expressió «serveis professionals» comprèn especialment les activitats independents de caràcter científic, literari, artístic, educatiu o pedagògic, així com les activitats independents de metges, advocats, enginyers, arquitectes, odontòlegs i comptables.

Article 15. *Treball dependent.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 16, 18, 19 i 20, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat a menys que l'ocupació es dugui a terme en l'altre Estat contractant. Si l'ocupació es du a terme d'aquesta manera, les remuneracions derivades d'aquesta es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació exercida en l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc si:

a) el perceptor roman en l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'any fiscal considerat, i

b) les remuneracions les paga un ocupador, o es paguen en nom d'un ocupador, que no sigui resident de l'altre Estat, i

c) les remuneracions no se suporten per un establiment permanent o una base fixa que l'ocupador tingui en l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una ocupació exercida a bord d'un vaixell o aeronau explotat en trànsit internacional per una empresa d'un Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 16. *Participacions de consellers.*

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un Consell d'Administració o òrgan similar d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 17. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant el que disposen els articles 14 i 15, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cinema, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7, 14 i 15, quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin no a l'artista o esportista mateix, sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en el qual es realitzin les activitats de l'artista o esportista.

Article 18. *Pensions.*

Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 19, les pensions i remuneracions anàlogues pagades a un

resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 19. *Funció pública.*

1. a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) No obstant això, els esmentats sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

- (i) és nacional d'aquest Estat; o
- (ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, ja sigui directament o pagades amb càrrec a fons constituïts, a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) No obstant això, les esmentades pensions només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 15, 16, 17 i 18 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars, i a les pensions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 20. *Estudiants.*

Les quantitats que rebí per cobrir les seves despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant, aprenent o una persona en pràctiques que sigui, o hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que es trobi a l'Estat esmentat en primer lloc amb l'únic fi de prosseguir els seus estudis o formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en aquest Estat sempre que procedixin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 21. *Altres rendes.*

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els anteriors articles del present Conveni, se sotmeten a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, dugui a terme en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presti serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament amb l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

CAPÍTOL IV

Imposició del patrimoni

Article 22. *Patrimoni.*

1. El patrimoni constituït per béns immobles en el sentit de l'article 6, que posseeixi un resident d'un Estat contractant i estigui situat en l'altre Estat contractant, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobles que formi part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant posseeixi en l'altre Estat contractant, o per béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un Estat contractant disposi en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. El patrimoni d'una empresa d'un Estat contractant constituït per vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional per aquesta empresa, així com per béns mobles afectes a l'explotació de tals vaixells i aeronaus, només es pot sotmetre a imposició en aquest Estat.

4. Tots els altres elements patrimonials d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

CAPÍTOL V

Mètodes per eliminar la doble imposició

Article 23. *Eliminació de la doble imposició.*

La doble imposició s'evita de la forma següent:

1. A Espanya:

D'acord amb les disposicions, i sense perjudici de les limitacions imposades per la legislació d'Espanya:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes o posseeixi elements patrimonials que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Estònia, Espanya ha de permetre:

(i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident pel mateix import que l'impost sobre la renda pagat a Estònia;

(ii) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident pel mateix import que l'impost pagat a Estònia sobre aquests mateixos elements patrimonials;

(iii) la deducció de l'impost sobre societats efectiva-ment pagat per la societat que reparteix els dividendes, corresponent als beneficis amb càrrec als quals els esmentats dividendes es paguen, es concedeix d'acord amb la legislació interna d'Espanya.

No obstant això, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes o als mateixos elements patrimonials, segons escaigui, que es puguin sotmetre a imposició a Estònia.

b) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident d'Espanya o el patrimoni que posseeixi estiguin exempts d'impostos a Espanya, Espanya, no obstant això, pot prendre en consideració les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni d'aquest resident.

2. A Estònia:

a) Quan un resident d'Estònia obtingui rendes o posseeixi patrimoni que, d'acord amb aquest Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Espanya, Estònia ha de permetre, llevat que la seva legislació interna contingui un tractament més favorable:

(i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident pel mateix import que l'impost sobre la renda pagat a Espanya per raó d'aquesta;

(ii) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident pel mateix import que l'impost sobre el patrimoni pagat a Espanya per raó d'aquest.

No obstant això, en qualsevol cas, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni estonià, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes o al patrimoni, segons escaigui, que es puguin sotmetre a imposició a Espanya.

b) Als efectes del subapartat a), quan una societat resident d'Estònia percebi un dividend d'una societat resident a Espanya, de la qual posseeixi almenys el 10 per cent de les seves accions amb ple dret de vot, l'impost pagat a Espanya no només ha d'incloure l'impost pagat sobre els dividends, sinó també la part corresponent de l'impost efectivament pagat per la societat que reparteix els dividends corresponent als beneficis amb càrrec als quals els esmentats dividends es paguen.

CAPÍTOL VI

Disposicions especials

Article 24. *No-discriminació.*

1. Els nacionals d'un Estat contractant no poden estar sotmesos en l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a l'impost que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que estiguin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, la present disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant no poden estar sotmesos a imposició en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que duguin a terme les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 7 de l'article 11 o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, cànons i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició de l'esmentada empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un Estat contractant contrets amb un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per a la determinació del patrimoni sotmès a imposició de l'esmentada empresa en les mateixes condicions que si s'haguessin contret amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals estigui totalment o parcialment posseït o controlat per un o diversos residents de l'altre Estat contractant no es poden sotmetre a l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a l'impost que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions del present article s'apliquen a tots els impostos sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

Article 25. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un o pels dos estats contractants impliquen o poden implicar per a ella una imposició que no estigui d'acord amb les disposicions del present Conveni, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 24, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins els tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot arribar per si mateixa a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis que preveu el dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o l'aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per intentar evitar la doble imposició en els casos que no preveu aquest Conveni.

4. A fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors, les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament, fins i tot en el si d'una Comissió mixta integrada per elles mateixes o els seus representants.

Article 26. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació necessària per aplicar el que disposa el present Conveni o el dret intern dels estats contractants relatiu als impostos compresos en el Conveni en la mesura que l'esmentada imposició no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat per l'article 1. La informació rebuda per un Estat contractant s'ha de mantenir en secret, de la mateixa manera que la informació obtinguda de conformitat amb el dret intern d'aquest Estat, i només s'ha de comunicar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos compresos en el Conveni, dels procediments declaratius o executius relatius als esmentats impostos, o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Aquestes persones o autoritats només han de fer servir aquesta informació per a aquests fins. Poden revelar la informació en les audiències públiques dels tribunals o en les sentències judicials.

2. Les disposicions de l'apartat 1 en cap cas es poden interpretar en el sentit d'obligar un dels estats contractants a:

a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;

b) subministrar informació que no es pugui obtenir en virtut de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;

c) subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments comercials o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic («ordre public»).

Article 27. Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixen els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

CAPÍTOL VII

Disposicions finals

Article 28. Entrada en vigor.

1. El Govern de cada Estat contractant ha de notificar a l'altre que s'han complert els requisits constitucionals per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

2. El Conveni entra en vigor en la data de recepció de l'última notificació a què es refereix l'apartat 1 i les seves disposicions s'apliquen en els dos estats contractants:

a) en relació amb els impostos retinguts en la font, a les rendes que s'obtinguin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què el Conveni entri en vigor;

b) en relació amb altres impostos sobre les rendes i impostos sobre el patrimoni, als impostos exigibles en els períodes impositius que comencin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a l'any en què el Conveni entri en vigor.

Article 29. Denúncia.

El Conveni roman en vigor mentre no el denunciï un dels estats contractants. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar el Conveni, per via diplomàtica, notificant-ho per escrit almenys amb sis mesos d'antelació al final de qualsevol any civil. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte en els dos estats contractants:

a) en relació amb els impostos retinguts en la font, sobre les rendes que s'obtinguin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què s'hagi notificat la denúncia;

b) en relació amb altres impostos sobre les rendes o impostos sobre el patrimoni, sobre els impostos exigibles en els períodes impositius que comencin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què s'hagi notificat la denúncia.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat el present Conveni.

Fet en doble exemplar a Tallinn el 3 de setembre de 2003, en les llengües estoniana, espanyola i anglesa; els tres textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,
Ramón de Miguel y Egea,
Secretari d'Estat
d'Afers Europeus

Per la República d'Estònia,
Kristiina Ojuland,
Ministra d'Afers
Estrangers

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República d'Estònia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els signataris han convingut les disposicions següents que formen part integrant del Conveni:

I. Amb referència a l'article 2:

1. S'entén que els impostos sobre l'import de sous o salaris pagats per les empreses es consideren igualment impostos sobre la renda, amb exclusió de les quotes a la seguretat social i de qualsevol altra quota de naturalesa similar.

2. En el cas de la introducció a Estònia d'un impost local, s'entén que les disposicions del present Conveni també són aplicables a aquest impost.

3. Als efectes exclusius de l'aplicació del present Conveni, mentre se segueixin aplicant les disposicions que conté la Llei de l'impost sobre la renda estoniana (Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903; 2000, 102, 667) relatives al tractament fiscal dels guanys de capital derivats de la transmissió d'accions, o de la liquidació d'una societat resident a Estònia, o de la separació d'un soci de l'esmentada societat, s'entén que l'esmentada societat no ha estat sotmesa a imposició en virtut de la Llei de l'impost sobre la renda estoniana.

II. Amb referència a l'article 4, apartat 3:

S'entén que les disposicions de l'apartat 3 són aplicables mentre que per a la determinació del lloc de residència el criteri de la seu de direcció efectiva no s'utilitzi d'acord amb el que disposa la legislació interna estoniana. En el cas de l'aplicació d'aquest criteri, les autoritats competents d'Estònia han d'informar tan aviat com l'esmentat criteri sigui aplicable les autoritats competents espanyoles i, des de la primera data possible, determinada per les autoritats competents dels dos estats contractants, en lloc del que disposa l'apartat 3 són aplicables les disposicions següents:

«3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, es considera resident de l'Estat en què es trobi la seva seu de direcció efectiva.»

III. Amb referència a l'article 5, apartat 3:

Si en un conveni per evitar la doble imposició signat amb posterioritat a la signatura del present Conveni entre Estònia i un Estat tercer que en el moment de la signatura de l'esmentat conveni sigui membre de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic, Estònia acorda un període de durada superior a nou mesos o una definició en la qual no es faci referència a un projecte de muntatge, amb el mateix període de durada establert en l'esmentat paràgraf, l'esmentat període o definició s'apliquen automàticament al present Conveni com si constessin expressament en l'apartat 3, i tenen efecte des de l'última d'aquestes dues dates: la data en què tinguin efecte les disposicions d'aquell conveni o en què tinguin efecte les disposicions del present Conveni.

IV. Amb referència a l'article 6, apartat 2:

S'entén que l'expressió «béns immobles» inclou les opcions (acords pels quals es garanteix el dret, sense imposar cap obligació, d'adquirir o alienar béns immobles per un preu determinat i en un termini de temps concret).

V. Amb referència a l'article 6, apartat 3:

S'entén que tots els rendiments i guanys derivats de l'alienació de béns immobles als quals fa referència l'article 6 i situats en un Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest Estat d'acord amb el que disposa l'article 13.

VI. Amb referència als articles 10, 11, 12 i 13:

a) No obstant les disposicions d'aquest Conveni, una societat resident d'un Estat contractant en què socis no residents d'aquest Estat participin, directament o indirectament, en més del 50 per cent del capital social, no té

dret a les exempcions fiscals que estableix aquest Conveni respecte de dividends, interessos, cànon i guanys de capital procedents de l'altre Estat contractant. Aquesta disposició no és aplicable quan l'esmentada societat realitzi operacions empresarials substantives, diferents de la simple tinença d'accions o béns, a l'Estat contractant del qual sigui resident.

b) Una societat que, d'acord amb l'epígraf precedent, no tingui dret als beneficis del Conveni respecte de les esmentades categories de renda, no obstant això, podria obtenir els esmentats beneficis si les autoritats competents dels estats contractants convenen, d'acord amb l'article 25 d'aquest Conveni, que la constitució de la societat i la realització de les seves operacions es basen en sòlides raons empresarials i no tenen, per tant, com propòsit principal l'obtenció d'aquests beneficis.

VII. Amb referència a l'article 11, apartats 2 i 3:

Si en un conveni per evitar doble imposició signat amb posterioritat a la signatura del present Conveni entre Estònia i un Estat tercer que en el moment de la signatura de l'esmentat conveni sigui membre de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmics, Estònia acorda l'exempció dels interessos procedents d'Estònia, diferents dels esmentats a l'apartat 3, o un tipus impositiu sobre els interessos inferior al que estableix l'apartat 2, llavors aquesta exempció o tipus impositiu s'han d'aplicar automàticament al present Conveni com si constessin expressament als apartats 2 i 3, respectivament, i tenen efecte des de l'última d'aquestes dues dates: aquella en què tinguin efecte les disposicions d'aquell conveni o en què tinguin efecte les disposicions del present Conveni.

VIII. Amb referència a l'article 12, apartats 2 i 3:

Si en un conveni per evitar la doble imposició signat amb posterioritat a la signatura del present Conveni entre Estònia i un Estat tercer que en el moment de la signatura de l'esmentat conveni sigui membre de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmics, Estònia acorda una definició de cànon en què s'exclouï qualsevol dret o propietat que conté el paràgraf 3, o l'exempció de l'impost estonià sobre els cànon dels cànon procedents d'Estònia, o l'aplicació de tipus impositius inferiors als que estableix l'apartat 2, aquesta definició, exempció o tipus inferior s'han d'aplicar automàticament al present Conveni com si constessin expressament als apartats 2 o 3, i tenen efecte des de l'última d'aquestes dues dates: aquella en què tinguin efecte les disposicions d'aquell conveni o en què tinguin efecte les disposicions del present Conveni.

IX. Amb referència a l'article 13, apartat 1:

Als efectes d'aquest apartat l'actiu de la societat no inclou els béns immobles en els quals la societat du a terme la seva activitat, llevat dels que estiguin en règim d'arrendament.

X. Amb referència a l'article 23, apartat 1.a).(ii):

1. Als efectes exclusius de l'aplicació del present Conveni, mentre se segueixin aplicant les disposicions que conté la Llei de l'impost sobre la renda estoniana (Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903; 2000, 102, 667) relatives a la tributació dels establiments permanents, aquesta deducció s'ha de permetre fins i tot quan l'impost pagat a Estònia correspongui a un any fiscal diferent d'aquell en què la seu central espanyola inclogui en la seva base imposable les rendes obtingudes a través d'un establiment permanent situat a Estònia.

XI. Amb referència a l'article 26:

1. S'entén que si de l'aplicació de les lleis de l'impost sobre la renda dels estats contractants no deriva una tri-

butació efectiva, aquesta circumstància no impedeix que les autoritats competents dels dos estats contractants intercanviïn qualsevol informació necessària que es pugui obtenir en virtut del que disposa el present article per a l'aplicació dels impostos sobre la renda de l'altre Estat contractant. Les autoritats fiscals queden vinculades pel compromís d'intercanviar l'esmentada informació amb la sol·licitud prèvia per part de l'altre Estat contractant.

2. S'entén que l'expressió «informació que es pugui obtenir en virtut de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal» comprèn la informació subministrada automàticament a les autoritats fiscals i la informació que es pot obtenir amb la sol·licitud prèvia a les autoritats fiscals segons el que disposa la legislació interna.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Protocol.

Fet en doble exemplar a Tallinn el 3 de setembre de 2003, en les llengües espanyola, estoniana i anglesa; els tres textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,
Ramón de Miguel y Egea,
Secretari d'Estat
d'Afers Europeus

Per la República d'Estònia,
Kristiina Ojuland,
Ministra d'Afers
Estrangers

El present Conveni i el seu Protocol annex van entrar en vigor el 28 de desembre de 2004, data de recepció de l'última notificació de compliment de requisits constitucionals, segons estableix l'article 28.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 10 de gener de 2005.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

1840 *CONVENI de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República del Perú, fet «ad referendum» a Madrid el 16 de juny de 2003. («BOE» 31, de 5-2-2005.)*

CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DEL PERÚ

El Regne d'Espanya i la República del Perú, d'ara endavant parts contractants,

Decidits a cooperar en l'àmbit de la Seguretat Social,

Atesa la importància d'assegurar als treballadors de cadascun dels dos estats que exerceixin o hagin exercit una activitat professional en l'altre una millor garantia dels seus drets,

Reconeixent els llaços d'amistat que uneixen els dos estats,

Han decidit concloure aquest Conveni i acordar:

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Definicions.

1. Les expressions i els termes que s'enumeren a continuació tenen, als efectes d'aplicació del present Conveni, el significat següent:

a) «Legislació»: les lleis, els reglaments i altres disposicions de Seguretat Social a què es refereix l'article 2, vigents en el territori de cadascuna de les parts contractants.

b) «Autoritat competent»: